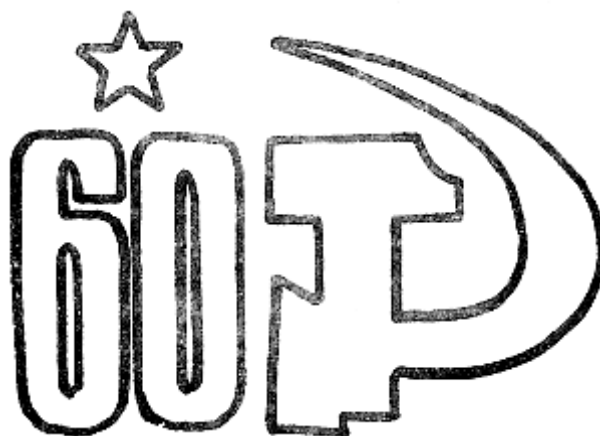

Před šedesáti lety se uskutečnila Velká říjnová socialistická revoluce – první vítězná socialistická revoluce v dějinách lidstva.

Revoluční dělnická třída Ruska ve svazku s rolníky a ostatními pracujícími svrhla moc vykořisťovatelských tříd. Pod vedením komunistické strany v čele s V. I. Leninem byl v Rusku Říjnovou revolucí vítězně dovršen dlouholetý zápas proti kapitalistům a statkářům. Odvěké okovy útlaku byly zlomeny – zrodil se sovětský stát, aby jako nástroj obrany revolučních vymožeností a výstavby nového společenského řádu rozvinul všestrannou činnost lidových mas při budování nové socialistické společnosti.

V Rusku se pro řešení historického úkolu dělnické třídy – revolučního svržení moci vykořisťovatelských tříd – vytvořily ve 20. stol. všechny předpoklady.

První pokus pracujících o svržení carismu – revoluce let 1905–1907 – obnažil slabost samoděržaví a tvořil důležitou přehru bitvám roku 1917.

V únorové revoluci 1917 dělnická třída v širokém svazku s ostatními pracujícími svrhla staletou moc carismu. V zemi se vytvořila složitá situace – dvojvládí. Dělníci vedení bolševickou stranou byli odhodláni dovést spravedlivý boj za plné sociální osvobození pracujícího člověka k rozhodnému vítězství. V procesu přerůstání demokratické revoluce v revoluci socialistickou, k němuž docházelo po únorovém vítězství nad carismem, projevila dělnická třída Ruska vysokou uvědomělost a organizovanost. Cílevědomý program jejího zápasu proti buržoasii a kolísavým silám maloburžoasních stran menševiků a eserů, kteří se snažili další rozmach revolučního procesu zastavit, poskytla Leninova koncepce socialistické revoluce. Postup bolševické strany v událostech r. 1917 se stal skvělým příkladem důsledné revoluční strategie a taktiky, jež vrcholila v říjnových dnech 1917.

Po svržení Prozatímní vlády buržoasie přijal II. Všeruský sjezd Sovětů, který probíhal ve dnech Říjnového povstání, první historické dekrety sovětské moci: „Dekret o míru“ a „Dekret o půdě“ a ustavil první sovětskou vládu v čele s V. I. Leninem.

Dosah říjnové revoluce se neomezil na dějinné osudy lidu této mohutné země, pro kterou otevřela cestu pokrokového vývoje a sociálního osvobození pracujícího člověka. Socialistická revoluce v Rusku v r. 1917 byla zákonitým výsledkem společenského vývoje třídního boje a určujících vývojových tendencí světového kapitalistického systému.

Říjnové události od základu změnily vývoj všeho lidstva, staly se východiskem veškerého nejnovějšího vývoje v celém světě. Položily základy všestranné revoluční obrany světa, zahájily epochu přechodu lidstva od kapitalismu k socialismu a ke komunismu.

Společně se sovětským lidem se pracující Československa spolu s veškerým pokrokovým lidstvem hlásí k velkému odkazu Října 1917.

Jsme hrdi na to, že i naše vlast, Československá socialistická republika, jako první součást společenství socialistických zemí, kráčí cestou, kterou otevřela Říjnová revoluce. Nedílnou součástí naplňování revolučního odkazu Října v našich podmínkách je každodenní odpovědná práce na všech úsecích výstavby rozvinuté socialistické společnosti.

Jsme hluboce přesvědčeni, že i všichni pracující přivítají 60. výročí VŘSR novými pracovními úspěchy, činnou obětavou prací při plnění úkolů na svých pracovištích.

Hana Štréglová, učitelka ZDŠ

Ohlas VŘSR ve Smiřicích

Velká říjnová socialistická revoluce, jejíž 60. výročí vzpomínáme, je největší historickou událostí 20. století.

Znamenala počátek epochy přechodu od kapitalismu k socialismu. Zahájila novou kapitolu v dějinách boje proletariátu za lepší zítřek na celém světě.

S touto událostí souvisí vznik prvního socialistického státu a celé světové socialistické soustavy.

I naše Československá socialistická republika jako její pevná součást jde cestou pokroku k novým úspěchům výstavby socialistické společnosti.

Při této příležitosti si připomeňme ohlas myšlenek Velkého Října v našem městě.

Ideje revoluce zachvátily celé dělnické hnutí a našly ohlas v samotných Smiřicích. Postup uvědomování už nebylo možno zastavit. Pod dojmem výsledků socialistické revoluce Ruska vznikly v našem městě odborové organizace Svaz dělníků a další, z nichž v roce 1919 byla ustavena jediná Odborová rada, jež si kladla za cíl „spravovat zejména záležitosti chudiny a vydávat směrnice ve stávkovém boji“. Dále došlo k ustavení dělnické tělocvičné jednoty, jednoty divadelních ochotníků a Občanské svobody na úseku šíření osvěty. Později 12. května 1932 byla založena Komunistická strana, jež tehdy měla 35 členů. Jejímu vzniku předcházela první samostatná oslava Svátku práce, jež se od té doby každoročně konala na náměstí. Do organizování společenského života zasáhli i místní komunisté. Z jejich iniciativy byl v roce 1937 založen Kroužek přátel SSSR, jehož cílem byla propagace úspěchů sovětského státu, pracujících dělníků, rolníků a inteligence.

V roce 1932 se marně snažili komunisté o uspořádání oslavy 15. výročí VŘSR. Úřady je nepovolily. Teprve v roce 20. výročí revoluce – tedy v roce 1937 – se podařilo uskutečnit oslavu

s přednáškou občanky našeho města s. Anežky Malé a pražského redaktora s. Hanuše. Oba hovořili o svých dojmech z cesty po SSSR.

Po osvobození města Sovětskou armádou a po zkušenostech dělnické třídy a Komunistické strany Československa s reakční buržoasií nemohly být poválečné poměry pouhým návratem k předchozímu společenskému uspořádání I. republiky. Programem KSČ byla uskutečněna řada zásadních hospodářských a sociálních přeměn. Zejména po Únoru dochází k podstatným změnám v přechodu k socialistické velkovýrobě.

Vzpomeňme výstavby moderní vodní elektrárny na Labi, ukončení melioračních prací, výstavby Velkovýkrmy, rozvoje cukrovaru, výstavby mechanizačního střediska Velkovýkrmů, moderní mléčné farmy a sila ZNZ ve Zderazi, nového závodu Dřevotvaru a strojně početní stanice.

Doslovně převratné změny ve městě prodělala prodejní síť a organizace služeb. Nově vznikají prodejny Textilů, Obuvi, Hraček, Samoobsluhy, elektroslužby Eram, Benziny, rekonstruovány jsou Potraviny, Mléčná jídelna, Oděvy, Drogerie, Galanterie a další služby v moderním komplexu výstavby.

Vyrostly nové ulice, sídliště s nájemními, družstevními i rodinnými domy. Byl zlikvidován starý náhon a řečiště Labe, vybudována nová vodovodní síť s hydrogloby a hloubkovou kanalizací.

V souvislosti s těmito pracemi byly od základů rekonstruovány vozovky a chodníky s novým veřejným osvětlením.

V posledních letech socialistické přestavby města byl vyřešen i problém, o kterém se hovořilo desítky let. Bylo postaveno moderní předškolní zařízení, kino Máj, halová tělocvična, zatraven náhon a vybudován zámecký park.

Tím se splnil dávný sen našich starších vrstevníků, kteří po těchto zařízeních marně volali v období kapitalistické společnosti první republiky.

V neuvěřitelně krátké době se od základů změnil společenský a kulturně politický život všech smiřických a holohlavských občanů. Byla započata skutečná socialistická přestavba města. Za dosažené úspěchy ne nadarmo převzali občané státní vyznamenání „Za zásluhy o výstavbu“.

Teprve soc. společnost dokázala naplnit tužby našich otců, kdy z malého zaostalého městečka se stalo centrum socialistického venkova, které umožňuje všem občanům spokojený a šťastný život.

Dnešní vzpomínka 60. výročí VŘSR se stala úspěšnou dokumentací rozvoje celé naší socialistické společnosti.

Josef Liška, předseda MěV NF

2 činnosti a práce OV č. 3

Ustavující schůze občanského výboru č. 3 se konala dne 14. 1. 1977. Šestičlenný výbor pracuje a řídí činnost v obvodu Smiřice–jih. Schází se pravidelně měsíčně ve složení:

Č e r n ý Josef	–	předseda
Z e m e k Karel	–	místopředseda
K o p á č Vladimír	–	tajemník
Š í p Karel	–	člen
S v a t o ň o v á Hana	–	člen
V o p i n k a Vladimír	–	člen

Práce celého výboru byla v tomto roce zaměřena na zlepšení životního prostředí v obvodu. Bylo provedeno:

- ve spolupráci se členy VB okopání celého starého zeleného pásu před oddělením VB, navezení hlíny, osetí zeleného pásu, vyrovnaní chodníku a provedení vjezdu do dvora, sestřihání keřů a celkový úklid prostranství a zakopání uzem. bleskosvodu,
- v ulici kpt. Jaroše bylo provedeno vyvrácení starých obrubníků, rozmístění nových, vybetonování vjezdů (5), odkopání zeminy v délce 150 m, rozebrání dlaždic na špici u vlečky, odkopání a odtravnění plochy v délce transformátoru, zatravnění zelených pásů,
- v ulici A. Malé: odvezení suti z celé délky ulice, úprava a vyrovnaní terénu, navezení a urovnání hlíny, prořezání větví lip, navezení hlíny a zatravnění zelených pásů,
- v ulici Fučíkově: provedení výkopu pro kabely v délce 200 m, pomoc při jeho uložení a opětné zaházení výkopu, úprava terénu pod chodníky, vykopání jam pro sloupky veřejného osvětlení.

Všichni členové OV se pravidelně zúčastňovali všech schůzí a s velkou iniciativou a konkrétností projednávali jednotlivé požadavky vznesené buď občany nebo projednávali úkoly, které byly dány přímo MěNV nebo jinou organizací. Především se OV zabýval zlepšením prostředí v jednotlivých poslaneckých obvodech, a to za úzké spolupráce s poslanci: ss. Markem, Šimonem, Malým, dr. Ševčíkem, Rouskem, Rejzkovou, Stránskou a Finkovou.

Všichni členové OV věří, že spolupráce s poslanci i občany bude velmi dobrá i v příštím roce, že se podaří vykonat další kus práce pro zlepšení a zkrášlení celého obvodu.

Vladimír Kopáč, tajemník

Tělovýchova ve Smiřicích

Letošní rok prožíváme i v tělovýchově ve znamení 60. výročí VŘSR, která znamenala nástup k řešení základních otázek a problémů společensko-politického charakteru téměř v celém světě. Během vývoje socialistické společnosti došlo zákonitě i ke změnám a formování tělovýchovného hnutí ve všech socialistických státech, které u nás znamenalo mimo jiné i ustavení vrcholné tělovýchovné organizace – ČSTV – před 20 lety. Obě významná výročí – první světového, druhé československého významu – dala i smiřické tělovýchově příležitost a impuls k dalšímu rozvoji a obohacení tělovýchovné práce v rámci soc. soutěžení o titul Vzorná tělovýchovná jednota a Vzorné sportovní oddíly.

Uzavřeli jsme hodnotný socialistický závazek k oběma výročím a snaha o jeho důsledné plnění se stala hnacím motorem letošní naší práce. Mimo normální činnost cvičební a účast v okresních nebo krajských sportovních soutěžích jsme se hlavně věnovali politickovýchovné práci, se zaměřením na masový rozvoj tělovýchovy ve Smiřicích, na spolupráci se školami, zájmovými organizacemi, MěNV a závody v místě. Proto oddíl kopané uzavřel patronátní smlouvu s Velkovýkrmnami ve Smiřicích, aby zkvalitnil spolupráci i politickovýchovné působení a posílil hospodářskou základnu oddílu. Uskutečnili jsme řadu akcí a podniků, především s mládeží a pro mládež. Získali jsme hodně dobrých zkušeností, našli jsme ochotu a pomoc téměř všude, kde jsme o ni žádali. Že byly i nedostatky a prohry, je samozřejmé, s tím je nutno počítat.

Uvádím některé konkrétní údaje:

23. – 26. ledna:	soustředění hráčů kopané na chatě Velkovýkrmen – Deštné
- účast 26 dorostenců a dospělých – denní program: sportovní příprava, večerní přednáška s. Ježka o návštěvě v SSSR a NDR, s promítáním diapozitivů a filmů – Sokolovský závod branné zdatnosti (spolu se Svazarmem)
12. února:	všesportovní ples
20. února:	výroční členská schůze TJ s vyhlášením Vzorného sport. kolektivu TOM a vzorných sportovců 1976
18. dubna:	předkolo okr. olympiády mládeže v kopané – 8 družstev, 6 zápasů (se ZDŠ)
19. dubna:	turnaj kuželkářů v habaďuře jednotlivců – 20 závodníků
celý duben:	XV. ročník mezitřídního turnaje žáků v kopané – 14 družstev, 23 zápasy (se školami)
1. května:	v májovém průvodu 28 fotbalistů v dresech, 30 tenistů, sportovní odpoledne (s máj. komisí)
7. května:	turnaj mládeže ve stolním tenisu – 26 žáků (s PO ZDŠ)
1. – 10. června:	mezipodnikový turnaj družstev v habaďuře – 6 družstev
19. června:	VIII. ročník střediskového turnaje žáků v kopané
leden–červenec:	10 turistických vycházek a výletů

2. července: pouťové fotbalové odpoledne se vzpomínkovými zápasy a taneční zábavou – 6 družstev (pod patronací MěNV a Velkovýkrmen)
3. – 10. července: putovní pohár TOMu v Nízkých Tatrách – Po stopách SNP; 20 účastníků (se ZDŠ)
8. – 13. července: soustředění kulturistického oddílu ZRTV ve Slatině n. Z. se sportovním programem a tábořením – 23 účastníků

To je neúplný přehled za I. pol. 1977. Nejsou v něm zahrnuty desítky přátelských a soutěžních utkání žáků, dorostenců a dospělých hráčů kopané, kuželek a tenisu s cestováním po celé oblasti Vč. kraje, ani stovky cvičebních hodin v tělocvičně a na hřišti.

S vlastní tělovýchovnou a sportovní činností úzce souvisí i práce při budování a údržbě sportovních zařízení. V našem závazku jsme i s tím počítali a od příslušníků TJ získali příslib na odpracování 1.200 brig. hodin. I na tomto úseku máme (podobně jako v předcházejících letech) dobré výsledky. Za prvních 6 měsíců odpracovali příslušníci TJ už 1.253 hodiny na svých sportovištích, 73 hodiny při sběru 118 q odpadového železa a 20 hodin ve školní tělocvičně.

Věnujeme se i propagační činnosti. Potvrzují to naše vývěsní skřínky, zprávy v rozhlase, v Novém Hradecku i v tomto Zpravodaji. O naší práci se tedy ví a čas od času bývá veřejnými činiteli příznivě hodnocena. Svědčí o tom i to, že na Desce cti jsou mezi devíti občany Smiřic a Holohlav uvedeni i čtyři členové TJ.

Máme rádi svoji práci v tělovýchově a cítíme radostné uspokojení, když se nám daří a přináší úspěchy celé naší soc. společnosti. Děláme ji někteří již dlouhá léta, ochotně a bez nároku na odměnu. Ale dovolte mi jednu otázku: Uvědomují si ti nezúčastnění, kolik času vyžaduje sportovní příprava, organizátorská činnost, zajišťování dopravy a finanč. prostředků – kolik obětavé práce věnují tělovýchovní funkcionáři třeba jejich dětem? Zkušenost mi říká, že ne vždy a ne všichni. Jinak by přišli a pomohli!

Těšíme se, že se brzy projeví i práce komise pro mládež a tělovýchovu při MěNV. Měla by koordinovat činnost všech zájmových organizací, které pracují s mládeží a dbát o rovnoměrné plánování akcí na celý rok.

Přes všechny potíže, které se někdy staví do cesty, věříme ve zdárný rozvoj tělovýchovy ve Smiřicích. Věříme, že se stane nepostradatelnou součástí kulturního života každého občana našeho města.

Ladislav ČERNÝ

Ještě k historii ochotnického divadla ve Smiřicích

K „Divadelním vzpomínkám“, uveřejněným ve Zpravodaji č. 39 a 40 z letošního roku, chtěl bych uvést některé další údaje o činnosti Jednoty divadelních ochotníků „Jirásek“. Myslím, že by bylo spravedlivé při této příležitosti vzpomenout i dalších nadšených a obětavých ochotníků jednoty. Kromě dlouholetých ochotníků, uvedených ve „vzpomínkách“ – předsedy, režiséra a dirigenta J. Lefnara, režiséru a zároveň herců M. Jirsákové, Fr. Lefnara, Ad. Nováka, H. Hanuše, Fr. Cerala, A. Šimka a herců J. Krejčího, F. Duška, St. Havla a J. Ládra – byla celá řada dalších ochotníků, bez nichž si nelze ochotnické divadlo ve Smiřicích představit. Byly to zejména z žen O. Rejchrtová, Milada Šimková, R. Valtrová, J. Jirousková, dále M. Pavlíková, M. Melicharová, Vlasta Beranová, Věra Černá, L. Vašatová, Věra Hrazdílková, L. Hlavatá. Z mužů bych chtěl vzpomenout zejména V. Štěpána, J. Rezka, J. Votýpku, Ludvíka Munzara, S. Kubeše (též předsedy), Karla Váchu, z dalších pak F. Slámu, V. Cejpa, R. Dědourka a J. Sedláčka, scénaristů S. Holečka, L. Žampu, kapelníka F. Čertnera, osvětlovače J. Laburdu st., oponáře O. Víta, z funkcionářů dlouholetého jednatele Ad. Mahlera. Nelze též při této příležitosti nevzpomenout na dobu, kdy do jednoty „Jirásek“ přišla mladá směna (konec 30. let), která doplnila řady starších herců – ale vytvořila i řadu her pod vlastní režii a vlastní inscenací. Byly to zejména sestry Rezkovy, L. Šimová, V. Vinklářová, J. Víšková, S. Holubová, M. Hniková, M. Mládková, z mužů L. Bača, J. Drahokoupil (oba též režiséři), J. Drábek, J. Bureš, V. Hencel, J. Joneš, B. Klíma, J. Pytlík, J. Litomiský, M. Reitmajer, V. Šindelář, F. Rynt. K. Juliš a další.

Pokud jde o přední herce pražských scén, kteří ve hrách jednoty „Jirásek“ hostovali, dodávám, že kromě již vzpomenutých, byly to dále významné herečky Eva Vrchlická, Meda Valentová a Růžena Šlemrová. Dále by bylo nutné vzpomenout pohostinského vystoupení M. Steinbergerové, členky Měst. divadla v Plzni a J. Materny, režiséra jednoty divadel. ochotníků Tyl v Řevnicích (smiřického rodáka) v hlavních postavách divadel. hry O. Wilde „Salome“ – hrálo se v přírodě na malém stadionu.

A že ochotníci jednoty „Jirásek“ hráli ve Smiřicích dobré divadlo, svědčí i to, že významní pražští herci se do Smiřic rádi vraceli k pohostinským vystoupením. Pozdější národní umělec Eduard Kohout (hrál ve Smiřicích ve hře „Faun“ a spolu s Olgou Scheinflugovou ve hře „Život je krásný“) ve svém dopise jednotě ze dne 23. 9. 1929 píše na závěr: „Těším se upřímně na Smiřice a jejich obcenstvo“; rovněž nár. umělec Jaroslav Vojta svůj dopis ze dne 21. 2. 1941 uzavírá (hrál ve hře „Červený mlýn“): „Těším se na Vás i na Smiřice, ke kterým mě váže mnoho vzpomínek.“

Rudolf MALÍK, Smiřice

Smiřický cukrovar

R. 1863 koupil smiřické panství baron Jan Liebig. Aby zvýšil rentabilitu svého panství, začal r. 1865 stavět cukrovar. Válka však přípravy zpomalila, proto byla stavba dokončena až r. 1867, kdy byla zahájena i první řepná kampaň. Roku 1882 prodal Liebig své panství nejvyššímu císařskému a královskému fondu.

Pěstování řepy se v té době rozšiřovalo i dále od Smiřic – do Cerekvice, Třebovetic, Hněvčevse. Protože přivážené množství řepy se stále zvyšovalo, bylo nutno zvětšit i závod. To provedla r. 1888 vídeňská firma Jindřicha Benise, která cukrovar na 20 let pronajala. Zrušila však rafinerii a surový cukr posílala do Rosic. Po ukončení světové války přešel cukrovar do majetku československého státu. R. 1948 byl přidělen ministerstvu zemědělství.

Při organizaci celého cukrovarnického průmyslu se stal cukrovar jedním ze závodů Předměřických cukrovarů n. p.

V roce 1953 se stává opět samostatným podnikem Východočeského cukrovarnického trustu v Hradci Králové. Ještě později se stává součástí podniku Východočeské cukrovary n. p. v Hradci Králové. Řadí se na první místo v rámci VČ. kraje. Během let dochází také ke střídání na místě vedoucího. Pokud je známo, vystřídal se tam tito ředitelé: Čeněk Nosek (1929–1936), František Hozr (1936–1945), ing. Svatopluk Bor (1945–1957), ing. Oldřich Coufal (1957–1961) a nynější ředitel Adolf Vít.

Rozmach v pěstování a ulehčení sklizně cukrovky nastal zavedením nových zemědělských strojů, a to jak secích, tak kultivačních. Staří pěstitelé by mohli hodnotit vynaloženou práci při pěstování cukrovky dříve a nyní.

Položení smiřického cukrovaru je pro pěstování řepy velice příznivé. Nejmenšího výkupu zaznamenal cukrovar r. 1917 (175 020 q), nejvyššího r. 1960 (1.147 442 q).

Rok 1960 znamená podstatné zlepšení zařízení v závodě se zaměřením na zvýšení zpracování cukrovky. Rekonstrukce byla prováděna po etapách a to tak, aby cukrovar byl každým rokem připraven na kampaň k 1. 10. Zaměstnanci závodu se vždy podílejí značnou měrou. Od r. 1962 se těmito pracemi jako nit proplétá elektrifikace závodu, kterou provádí SPP Bratislava.

Zlepšení závodu, které se podařilo již provést, není ještě konečné. Ruku v ruce s vylepšováním vybavení závodu jde i výstavba a modernizace finálních vah.

Přáním vedení závodu je, aby odpadla manuální práce, aby došlo k odstranění nečistot a čistá řepa řádně ukládána na hromadu a odbavování povozů aby bylo rychlé a prostoje minimální. Na závodě se nezapomíná ani na sociální kulturní vybavení. Ubytování pracovníků je věnována maximální péče, aby se zde cítili skutečně jako doma. Mnozí pracovníci se rádi každým rokem vracejí, aby pomohli při výrobě našeho bílého zlata. Jsou z blízka i z daleka, např. z Aše. Stále se

snižuje počet pracovníků ze Slovenska, kterých bývalo až 80. Tyto síly jsou nahrazovány mechanizací.

Dobrý kádr zaměstnanců, zajištěná dodávka suroviny, velmi dobrá kvalita cukru a plnění všech technicko-hospodářských ukazatelů jsou zárukou, že závod zůstane zachován i pro léta příští.

Dle zprávy ředitele s. VÍTA zpracovala L. Štrumhausová

2 rady MěNV

V našem městě se uskutečňuje v současné době rozsáhlá investiční výstavba v jednotlivých místních podnicích a závodech, výstavba bytů a rodinných domků s další občanskou vybaveností.

Trvale je prováděna ve značné míře modernizace stávajícího bytového fondu, účelových staveb, škol, větší i menší úpravy s údržbou objektů.

Z uvedených důvodů proto na žádost Městského národního výboru ve Smiřicích zřídil Okresní národní výbor v Hradci Králové samostatný stavební úřad při MěstNV ve Smiřicích s platností od 1. září tohoto roku.

Jde o významné rozhodnutí, kterým se urychlí a značně zjednoduší povolování jakékoliv výstavby, prakticky veškerých staveb.

Žádáme tedy občany, aby se ve svých záležitostech obraceli přímo na vedoucího hospodářsko-správního odboru s. Miroslava Nejedlého nebo s. Soňu Pácaltovou, která bude zajišťovat územní a správní činnost. S. Eva Kloučková sleduje vlastní investice národního výboru, akci „Z“ s materiálovou a účetní evidencí.

Stavební úřad zahájil svou činnost dnem 1. září 1977.

K úplné informovanosti občanů je třeba říci, že zřízením samostatného hospodářsko-správního odboru došlo k přehodnocení činnosti komise pro výstavbu a plán, která bude zaměřena především k výhledu města a na iniciativní a kontrolní činnost.

Pro řešení přestupků občanů bude ustavena správní komise s rozhodující pravomocí.

Dalšími pracovníky hospodářsko-správního odboru jsou: na finančním oddělení: s. Miluše Rejhonová a s. Hana Koubová, na matrice s. Marie Špryňarová a s. Stanislava Klimešová.

Soustředěním pravomoci v povolování všech staveb se tak zvýšila autorita městského národního výboru a občanů Smiřic a Holohlav.

Rada MěstNV Smiřice